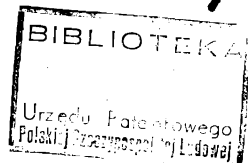
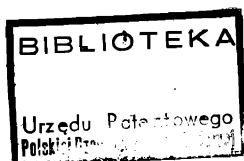

Opublikowano dnia 15 lutego 1955 r.

C046 29/00

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 37397

Kl. 80b, 3/17

Wojewódzki Zarząd Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych*)

Warszawa, Polska

Sposób stabilizacji gruntu i zastosowanie go jako materiału przy budowie budynków

Udzielono patentu z mocą od dnia 15 lutego 1954 r.

Sposób stabilizacji gruntu i zastosowanie go jako materiału przy budowie budynków wywodzi się z odwiecznie istniejącego sposobu budowy budynków z gliny. Dawny prosty sposób budowy polegał na pobieraniu gliny rodzimej, mieszaniu ze słomą i ubijaniu jej, bez zwrócenia specjalnej uwagi na stopień właściwego ubijania, na zawartość wilgotności w glinie oraz na niedodawaniu żadnych innych składników. Wskutek tego, istniejący oddawna sposób budowy, nie miał większego zastosowania w budownictwie, gdyż nie był trwały, powstawały pęknięcia w murach wskutek zmiany objętości tak przy wysychaniu jak i przy nawilżaniu, a co najważniejsze mury z gliny były mało wytrzymałe i dlatego można było budować tylko domki parterowe. Nowy sposób budowy z gruntu stabilizowanego, poniżej zwanym „gleboplast” polega na tym, że dotychczasowy sposób prostego utwardniania gruntów został ulepszony. Grunty używane do budowy ścian stają się wy-

trzymalsze, wodoodporne i wolne od niedopuszczalnej zmiany objętości tak przy wysychaniu jak i przy nawilżaniu.

„Gleboplast” jest więc nowym materiałem budowlanym, który może zastąpić cegłę.

Zasadniczo każdy grunt daje się stabilizować, o ile nie będzie zawierał części organicznych i składał się z dobranych w odpowiednim stosunku mieszaniny piasku, gliny i innych ciał koloidalnych oraz o odpowiedniej zawartości wilgotności w momencie ubijania.

Jako stabilizatora można używać jednego z poniżej wymienionych składników: cementu portlandzkiego, wapna gaszonego lub hydratyzowanego, lub emulsji smołowcowej.

Po dokładnym wymieszaniu przewidzianych składników z betoniarcie, lub na mniejszych budowlach ręcznie, wkłada się gleboplast do prefabrykowanej formy drewnianej lub innej i ubija się silnie ręcznymi lub mechanicznymi ubiawkami aż do osiągnięcia dużej gęstości masy dającej pożądaną wytrzymałość materiału. Po

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcami wynalazku są Jan Zebrowski i Feliks Wolski.

ubiciu można formę odejmować natychmiast i korzystać z niej przy robotach następnych.

Ściana wykonana z gleboplastu może przyjąć obciążenie dające naprężenie około 6 kg/cm^2 (przy wytrzymałości kostkowej 42 kg/cm^2) to znaczy, że ściana jest wytrzymała na ciśnienie pionowe i poziome parcia wiatru, przy zazwyczaj stosowanych wysokościach i grubościach konstrukcji.

Gleboplast jest więc w całym tego słowa znaczeniu przydatny do wznoszenia budynków mieszkalnych dwukondygnacyjnych jak i do budynków gospodarczych o tejże samej wysokości.

Zastrzeżenie patentowe

Sposób stabilizacji gruntu i zastosowanie go jako materiału przy budowie budynków, znamieny tym, że przez mieszanie w odpowiednich proporcjach różnych gatunków gruntu, przy najodpowiedniejszej wilgotności gruntu (optimum wilgotności) podczas ubijania, przez dodanie odpowiedniej ilości cementu portlandzkiego lub wapna lub emulsji smołowej oraz silne ubijanie mieszaniny aż do osiągnięcia dużej gęstości i spoistości, daje nowy materiał budowlany o dużej trwałości, który może zastąpić cegłę.

Wojewódzki Zarząd Budowlanych
Przedsiębiorstw Powiatowych